

РЕШЕНИЕ

№ 29648

гр. София, 24.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 12.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **9287**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс
/ДОПК/.

Образувано е по жалба, подадена от А. Д. В., ЕГН [ЕГН] срещу ревизионен акт (РА)
№Р-22221924005259-091-001/17.04.2025 г., потвърден и изменен с решение № 838/10.7.2025 г. на
директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при
Централно управление на НАП, с който е установен дължим данък върху доходите на физически
лица, върху годишна данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на
физическите лица (ЗДДФЛ) в размер на 25 653,26 лв. за периода от 01.01.2018 г. - 31.12.2023 г.,
както и са начислени лихви от 6 816,90 лв.

Жалбоподателят твърди, че ревизионният акт е постановен при допуснати процесуални
нарушения, материална незаконосъобразност. Въпреки изрично направеното искане за
предоставяне на достъп до ревизионното производство, такъв не е бил предоставен с оглед
възможността за искания за доказателства и становище. Същевременно, в нарушение на чл. 37,
ал. 1, изр. 1, пр. 1 ДОПК, както и чл. 36, ал. 1 и ал. 4 ДОПК, вр. §2 ДОПК ревизиращите органи не
са събрали всички възможни и допустими писмени доказателства, не са снети обяснения, нито са
извършени насрещни проверки, по отношение на всички засегнати граждани. По отношение на
двама чуждестранни граждани би било установено, че са били в интимни отношения с
жалбоподателката и преведените суми са били за издръжка. Не е направено разграничение с
понятието приход. Не е установено на какво основание са превеждани сумите. В решението на
ОДОП също не се установява каква част от средствата е прието, че са дарение. В резултат- не е

установено, че получените преводи не са доход по смисъла на чл. 8 и чл. 10 ЗДДФЛ и не подлежи на облагане по чл. 12 ЗДДФЛ, нито представлява данъчна основа по чл. 25, чл. 30, чл. 32, чл. 34 и чл. 36 ЗДДФЛ. Ето защо моли да се уважи жалбата. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със Заповед №Р-22221924005259-020-001/15.10.2024 г., изменена със заповеди №Р-22221924005259-020-002/10.12.2024 г. и №Р-22221924005259-020-003/03.01.2025 г., издадени от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със заповед №РД-01 -404/27.05.2024 г. на директора на ТД на НАП С. е възложено извършването на ревизия на А. Д. В. за определяне на задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите 01.01.2018 г. - 31.12.2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р- 22221924005259-920-001 /27.03.2025 г., връчен на 27.03.2025 г.

Ревизионното производство е приключило с РА №Р-22221924005259-091-001/17.04.2025 г.

С цел установяване на всички факти и обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното лице са предприети процесуални действия, подробно описани в РД, раздел II „Процесуални действия“, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК се явява неразделна част от РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на жалбоподателката са връчени четири искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице (ИПДПОЗЛ), описани на стр. 5 в РД. Изисканите документи не са представени.

На основание чл. 47 във връзка с чл. 37, ал. 1 и ал. 5 от ДОПК са отправени запитвания и искания за представяне на документи и писмени обяснения от следните лица: Столична дирекция на МВР, Столична община, дружества, извършващи парични преводи, комунални и телекомуникационни услуги, „КОНТРАКТ ПЛЮС ЕЙ КЕЙ“ ЕООД, ЕИК [ЕГН], „ТЕРРА ЛИЗИНГ“ АД, ЕИК[ЕИК], „ЗАЛОЖНА КЪЩА ФИНАНС 22 ПАЗАРДЖИК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Д. А. В., А. Й. К. и др. Отговорите са намерили отражение в констативната част на РД и са взети предвид при определяне на задълженията на А. Д. В..

С протокол №Р-22221924005259-П.-001/17.10.2024 г. са присъединени документи, събрани в хода на предходно контролно производство - проверка за установяване на факти и обстоятелства (ПУФО) на А. Д. В. за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2023 г., приключила с протокол №П-22221924069357-073-001/20.09.2024 г.

На ревизираното лице са връчени по електронен път уведомления по чл. 124, ал. 1 от ДОПК и по чл. 17, ал. 1 от ДОПК като за всяка една от ревизираните години е изискана декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК, в която да посочи имуществото си, вида и размера на направените разходи, както и всички източници на доходи, приходи и др. Изисканите доказателства не са представени.

А. Д. В. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ. Т. е омъжена, има едно дете. Вписана е като едноличен собственик на капитала и управител на „КОНТРАКТ ПЛЮС ЕЙ КЕЙ“

ЕООД и се осигурява по договор за управление и контрол от м. 05.2022 г. до края на ревизирания период - м. 12.2023 г. От 25.10.2022 г. до 03.05.2024 г. е съдружник и управител в „ЗАЛОЖНА КЪЩА ФИНАНС 22 ПАЗАРДЖИК“ ООД, което на 03.05.2024 г. се преобразува в ЕООД и се управлява и представлява от нея. Не е подавала декларации по чл. 50 от ЗДЦФЛ.

По отношение на източниците на доходи А. Д. В. е получила от м. 05.2022 г. до м. 12.2023 г. доход в размер на 14 898,62 лв. от „КОНТРАКТ ПЛЮС ЕЙ КЕЙ“ ЕООД. На 14.06.2022 г. А. Д. В.. По сметка в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД №[банкова сметка] в лева е получила дивидент в размер на 42750,00 лв. от „КОНТРАКТ ПЛЮС ЕЙ КЕЙ“ ЕООД. Получила е и 6 892,57 лв. помощи и обезщетения за дете от Националния осигурителен институт (НОИ). На 20.12.2022 г. е усвоила кредит в размер на 32 160,00 лв. по същата банкова сметка в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД.

Проследено е движението по притежаваните разплащателни сметки, като са установени техните начални и крайни салда за всяка от ревизираните години. По разплащателните сметки са постъпили суми общо в размер на 167 565,16 лв. от различни физически лица, за целия ревизиран период. Прието е, че сумите представляват доходи по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДЦФЛ, които не са декларирани от А. Д. В..

Не са установени разпоредителни сделки с недвижимо имущество през ревизираните периоди.

По отношение на притежавано движимо имущество. През 2019 г. жалбоподателката е закупила лек автомобил BMW с регистрационен номер Р. за 740,00 лв., а на 03.02.2022 г. е продала автомобил марка BMW, модел 318 Е, с регистрационен номер С. за 600,00 лв. Закупила е автомобил марка М., модел 350 S, рама W., от „АЛ ПАРТС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], за което е издадена фактура №[ЕГН]/11.02.2022 г. за сумата от 34 500,00 лв. Той е продаден на 14.02.2022 г. на „ТЕРРА ЛИЗИНГ“ АД за 35 000,00 лв. Сумите са взети предвид при извършената съпоставка на получените доходи и извършените разходи от за съответната година. По отношение на автомобил марка М. е посочено, че от сделката е реализирана печалба, а доходът е облагаем по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДЦФЛ.

По отношение на извършените през периода разходи. На 04.11.2022 г. чрез описаната по-горе банкова сметка е превела 10 000,00 лв. на „ЗАЛОЖНА КЪЩА ФИНАНС 22 ПАЗАРДЖИК“ ЕООД с основание вноска от собственик. На 15.05.2023 г. по същата сметка е наредила превод с получател „КОНТРАКТ ПЛЮС ЕЙ КЕЙ“ ЕООД в размер на 26 950,00 лв. с основание предоставена финансова помощ. Установени са и разходите за издръжка и живот по години, както и за пътувания в чужбина.

При направената съпоставка на получените доходи и извършените разходи за начална разполагаема сума в брой за 2018 г. е приета нулева стойност, тъй като А. Д. В. не е декларирала разполагаеми средства в брой в началото и в края на годината.

За периода 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г. по банков са получени и суми общо в размер на 16 607,38 лв., чийто произход не е изяснен. Те са квалифицирани като укрити доходи, облагаеми доколкото е прието, че не е доказано противното. Дължимият за тях данък е в размер на 1 660,74 лв.

За 2019 г. при съпоставката на получените доходи с извършените разходи е прието превишение на разходите над доходите със сумата от 6 276,42 лв., както и доходи от други източници в размер на 3 362,47 лв., представляващи постъпили суми по банковата сметка от физически лица. По реда на чл. 122 - 123 от ДОПК е формирана обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДЦФЛ от 9 638,89 лв., съответно дължим данък в размер на 963,89 лв.

За 2020 г. при съпоставката на получените доходи и направените разходи е прието, че разходите надвишават доходите със сумата от 11 544,03 лв. Отделно от това по банковите сметки на лицето са постъпили 1564,66 лв., които представляват доходи от други източници. Формирана е данъчна основа за облагане по реда на чл. 122 — 124 от ДОПК в размер на 13 108,69 лв., съответно

дължимият данък е в размер на 1 310,87 лв.

За 2021 г. при извършената съпоставка на получените доходи и направените разходи е прието, че разходите надвишават доходите със сумата от 15 177,92 лв., които представляват укрити доходи от лицето. Същевременно по банковите сметки на лицето са постъпили парични средства в размер на 22 515,84 лв. Формирана е обща данъчна основа за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК в размер на 37 693,76 лв., съответно дължимият на основание чл. 48 от ЗДЦФЛ данък е в размер на 3 769,38 лв.

За 2022 г. в резултат на извършената съпоставка между получените доходи и направените разходи е установено превишение на доходите над разходите със сумата от 45 884,40 лв. През периода А. Д. В. е получила доход от трудови правоотношения в размер на 9 656,64 лв., за който е удържан данък по ЗДЦФЛ в размер на 965,65 лв. По разплащателните си сметки е получила 57 383,66 лв. Получила е и доход в размер на 35 000,00 лв. от продажбата на лек автомобил М.. Продажбата е осъществена в срок по-малък от една година от придобиването на автомобила. Разликата от 500,00 лв. между цената на придобиване и продажната цена на автомобила е облагаема. Общият размер на формираната данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК е 67 540,30 лв. Дължимият данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДЦФЛ е 6754,03 лв., от който е внесен данък 965,65 лв., определен е данък за довносяне е в размер на 5 788,38 лв.

За 2023 г. е прието, че направените разходи превишават получените доходи със сумата от 55 468,73 лв. Прието е, че са налице укрити приходи със сумата. По банковите сметки са постъпили 66 131,15 лв. от различни физически лица. Получени са доходи от трудови правоотношения от 8277,12 лв., за които е платен данък от 827,70 лв. Формирана е обща данъчна основа за облагане от 12 987,70 лв. Определен е данък за довносяне от 12 160 лв.

Прието е, че за 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2023 г. се установява превишение на разходите над доходите. Жалбоподателката е получавала суми по банкови сметки. Прието е за недоказано твърдението за дарствено намерение или друго обстоятелство, което да изключва определянето на средствата като доход, както и да ги определя като необлагаем. Предвид изложеното е преминато към ревизия при особен случай.

При обжалване пред по-горестоящата инстанция е прието, че неправилно е определена началната разполагаема сума на паричните средства в брой, към 01.01.2018 г., размер на 0,00 лв. За начална разполагаема сума в брой е приета сумата от 5 000 лв.

Към 31.12.2018 г. постъпленията на парични средства превишават направените разходи с 2 737,04 лв., неписани като начална разполагаема сума в брой към 01.01.2019 г. За 2022 г. е прието, че постъпленията на парични средства надвишават направените разходи с 45 884,40 лв., но те не са взети предвид като разполагаеми към началото на следващия период - 01.01.2023 г.

При ревизиите по чл. 122 от ДОПК и извършване на съпоставка на доходи и разходите се касае за взаимосвързани периоди, поради което при установени налични парични средства в края на предходния период те следва да се считат за разполагаеми средства в началото на следващия период.

При определяне размера на разходите за издръжка и живот за 2020 г. Документално обосновани са приети само разходите в размер на 1 551,58 лв., които следва да намерят отражение в разходната част, при съпоставката с направените разходи за 2020 г.

Ето защо, за 2018 г. е налице превишение на получените доходи над извършените разходи със сума от 7 734,04 лв. (5 000,00 лв. начална разполагаема сума + 2 737,04 лв.), приета за такава в брой към 01.01.2019 г., вследствие на което към 31.12.2019 г. - превишение на доходите над разходите със сумата от 1 457,62 лв. (7 734,04 лв. - 6 276,42 лв.). Така разполагаемата сума към 01.01.2020 г. е 1 457,62 лв.

За 2020 г. от направените разходи в размер на 12 779,84 лв. (колона 4 от таблицата, представляваща съпоставката на получените доходи и извършените разходи) са приспаднати 5 099,42 лв. (разходи по данни на НСИ). В резултат размерът на направените разходи е 7 680,42 лв. Превਿшение на разходите над получените доходи - 4986,99 лв.

За 2021 г. е прието, че следва да се потвърди установеният недостиг - 15177,92 лв.

За 2022 г. е прието правилно определена сума в размер на 0,00 лв. При съпоставка на получените доходи и направените разходи е прието превਿшение на доходите с 45 884, 40 лв., която сума е налична в брой към 31.12.2022 г. и е приета за начална разполагаема сума в брой към 01.01.2023 г. Видно от таблицата за извършена съпоставка /стр. 86 в РД/ за 2023 г. тази сума не е наемила отражение.

За 2023 г. началната разполагаема сума е в размер на 45 884,40 лв., която рефлектира върху размера на установения недостиг в размер на 55 468,73 лв. В резултат на извършената корекция - недостиг или превਿшение на разходите над доходите в размер на 9 584,33 лв., която сума е приета за укрит облагаем доход.

Прието е за основателно възражението на жалбоподателката по отношение сумата от 34 000,00 лв., получена от баща й Д. А. В., получена на 13.07.2022 г., по банкова сметка в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД с основание дарение. Сумата не е включена в сбора на облагаемите доходи за 2022 г. Обложена е единствено сумата от 23 383,66 лв.

За останалите ревизирани години е прието, че размерът на укритите облагаеми доходи, представляващи постъпили по банковата сметка суми, е правилно определен. Предвид изложеното данъчната основа за облагане по години е определена както следва:

За 2018 г. е приета данъчна основа в размер на 16 607,38 лв., съответна на постъпилите по банкови сметка суми. Дължимият данък - 1 660,74 лв.

За 2019 г. при данъчна основа от 3 362,47 лв. Дължимият данък - 336,24 лв.

За, 2020 г. при данъчна основа от 6 551,65 лв., произтичаща от превਿшение на разходите над доходите в размер на 4 986,99 лв. и 1 564,66 лв. постъпили суми по банковите сметки. Дължимият данък е 655,16 лв.

За 2021 г. при данъчна основа 37 693,76 лв. дължим данък - 3 769,38 лв.

За 2022 г. при данъчната основа 33 540,30 лв. сбор от от получените по банковите сметки средства в размер на 23 383,66 лв., доходи в размер на 500,00 лв. от продажба на автомобил и от доходи по трудови правоотношения в размер на 9 656,64 лв. Дължимият данък е 3 354,03 лв.

За 2023 г. данъчната основа за облагане - 83 992,60 лв., с превਿшение от 9584,33 лв. сбор получените по банковите сметки 66131,15 лв., доходи от трудови правоотношения в размер на 8277,12 лв. Дължимият данък е 8399,26 лв.

Изменен е ревизионен акт №Р-22221924005259-091 -001/17.04.2025 г., издаден от И. М. Р. - орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. - ръководител на ревизията, в оспорената част, като установения с РА резултат по ЗДЦФЛ за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДЦФЛ

за периода 2019 г. в размер на 963,89 лв. определям на 336,25 лв., ведно със съответните лихви;

за периода 2020 г. в размер на 1 310,87 лв., определям на 655,17 лв., ведно със съответните лихви;

за периода 2022 г. в размер на 6 574,03 лв., определям на 3 354,03 лв., ведно със съответните лихви;

за периода 2023 г. в размер на 12 987,70 лв., определям на 8 399,26 лв., ведно със съответните лихви.

Потвърден е ревизионен акт № Р-22221924005259-091-001 /17.04.2025 г., в оспорената част на установения резултат за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДЦФЛ за 2018 г. и 2021 г.

Предвид така установеното съдът намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, както и диск, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Извършени са множество процесуални действия, описани на стр. 2 и сл. от РД. Вкл. и са изискани обяснения от жалбоподателката, както ѝ е дадена възможност да посочва представя доказателства, вкл. и уведомление до жалбоподателката по чл. 124, ал.1 ДОПК на декларирания адрес, като тя не е представила становище, нито е поискала посочване/представяне на доказателства с оглед предприемане на процедурата по особения ред.

Независимо от това, следва да се отбележи, че жалбоподателят имаше възможност да ангажира доказателства в съдебното производство с оглед оборване на констатациите в РД и РА.

По материално-правната законосъобразност на РА.

Съгласно чл. 122, ал. 1 ДОПК органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, при наличието на някое от лимитативно изброените в същата разпоредба обстоятелства. В случая е прието за установено основание по чл. 122, ал. 1, т.7 ДОПК за провеждане на ревизията по особения ред.

Нормата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК регламентира презумпция, според която в производството по обжалване на ревизионния акт при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така в тежест на органите по приходите е да установят наличието на основание за облагане, а в тежест на ревизираното лице е да установи, при условията на *пълно насрещно доказване*, твърдените от него факти, с които се опровергават фактическите констатации в акта и да обори въведената от закона презумпция.

В процесния случай, видно от установеното по-горе, съдът намира, че действително следва да се направи извод, че е налице съществено превишение на разходите над приходите за процесния период, което води до извод за несъответствие между имущественото и финансовото състояние на лицето и установените доходи - обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК.

Безспорно по делото се установява, че жалбоподателката е получавала за различните периоди преводи по сметки, за които е спорно на какво основание са получавани. В административното производство е прието, че не е доказано твърдяното от нея основание. В съдебното производство за тези факти бяха разпитани св. Д. и св. К..

От показанията на св. Д. се установява, че Ал. В. ѝ е споделяла за Ф. Одегаро, че ѝ е

бивше гадже, че ѝ е помагал финансово, с парични преводи; разказвала е и за Б. О., също че ѝ е бивше гадже. Те са отпреди А.. А. е споделяла, че Ф. и Б. са ѝ давали пари по банка, най-вече за издръжка.

Св. Д. сочи, че В. предложила на свидетелката да сключат договор с една швейцарска фирма за козметика и онлайн да предлагат тяхната козметика. Имало момент, когато не ѝ харесвало козметиката и връщала поръчките, а те ѝ възстановявали парите.

Съвсем случайно на кафе се запознала с Г. С. Г.. Помолила го е да ѝ помогне със заем от 20 хиляди; уговорили се, че в рамките на пет години ще може да върне заема. Впоследствие разбрала, че бащата на А. ще ѝ помогне с 30 хиляди лева, а дали се отказала от заема на Г. – не знае.

Настоящият състав намира, че показанията на св. Д. не могат да послужат за опровергаване на горните констатации. Тази свидетелка, както възрази и процесуалния представител на ответника, опосредява факти /дори и да се приеме, че са достоверни/, пресъздадени ѝ от самата жалбоподателка. На следващо място, те са противоречиви. От една страна се сочи, че е получавала издръжка от нейни интимни приятели, а от друга – че е получавала суми от върнати поръчки от он-лайн търговия. Дори и да се приеме, че става дума за суми, получавани и на двете различни основания, не са събрани никакви други доказателства в подкрепа на тях. Независимо от това, показанията не са конкретни, не сочат какви точно суми, за кои години, в кои периоди, на какво основание са получени. На следващо място, размерът на сумите има значение с оглед ограниченията за допустимост на свидетелски показания по чл. 164 ГПК. По същите аргументи /чл. 164, ал. 1, т. 3 ГПК в конкретния случай/ тези показания не биха могли да служат за установяване на твърденията за сключени договори за заем – така, както са описани по-горе.

По отношение на показанията на свидетеля А. Й. К., баща на детето на А.. От тях се установява, че за периода от 2021 г. до 2025 г. живели на съпружески начала. На 06.07.2022 се родило детето им. Превеждал е пари по банковата ѝ сметка и сега превежда за издръжка на детето. Имал да получава от предишната му жена, приятелка, сума от 19 хиляди и нещо лева, през 2021 г., от продажба на апартамент в С., в О. купел.

Дори и да се приеме, че свидетелят е превеждал пари за издръжка на общото им дете, те не биха могли да се ценят в конкретния случай доколкото не се установява нито кога, нито по колко пари са превеждани, като относими са показанията за периодите 2021 г. и 2022 г. По отношение на сумата от 19 000 лв. също следва да се отнесат съображенията за допустимостта на свидетелските показания, изложени по-горе.

Предвид изложеното съдът намира, че от страна на жалбоподателя не бе установено, при условията на пълно и главно доказване, че приетите за установи от ревизионните органи факти не са такива от обективната действителност. Не бяха опровергани изводите, направени по-горе относно приложимостта на предпоставките по чл. 122, ал. 1 ДОПК.

При извършване на съпоставка на притежаваните имуществата и направените разходи с получените доходи следва да се направи извод за несъответствие между стойността на имуществото на задълженото лице и направените от него разходи и декларираните и/или получени доходи, съобразно периодите, посочени по-горе. Ето защо и на основание чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ следва да се определи облагаем доход, до посочените по-горе размери.

На основание чл. 122, ал. 4 във връзка с чл. 122, ал. 2 от ДОПК, при ревизията се определя

основа за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ. Към нея се прилага ставката по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ - 10%.

По разноските. В тежест на жалбоподателя следва да се присъдят разноси за юрисконсултско възнаграждение, което съдът намира, че следва да се определи в размер на 300 евро.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. В., ЕГН [ЕГН] срещу ревизионен акт №Р-22221924005259-091-001/17.04.2025 г., потвърден и изменен с решение № 838/10.7.2025 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП.

ОСЪЖДА А. Д. В., ЕГН [ЕГН] да заплати на Националната агенция по приходите 300 евро разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 0,8 % върху обжалваемия интерес.. При неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.